

Cançons

DESEA A SUS LECTORES, ANUNCIANTES
Y AMIGOS, UNAS FELICES PASCUAS DE NAVIDAD
Y PRÓSPERO AÑO 1959

AL·LELUYA!!!

El carrer somriu. Somriu amb alegria infantil, fresca, diàfana com el mateix aire que l'omple, i per on li arriben els sons campanívols de l'Església.

I somriu la gent del carrer, tot passant, esguardant-se els uns als altres i adreçant-se mutuament sincers vots de benhaurança, pau i abundor.

Somriuen els estels en la llunyania, i el seu titillar és més viu, més alegre i joganer que de costum, car a ells també han arribat els sons festius de les campanes.

Somriu el mar i la muntanya. I els ocells piulen en el brancatge amb inusitat daler, inquiets i xerrotajaires, que és així com manifesten llur contentament.

Què ha passat avui? Què, que arreu es percep un nou goig de la vida? D'on venen aquestes cançons, joioses i exultants que de terra i cel ens arriben?

Per què la flor s'obre amb perfum més delicat, i el ventijol bressa més amorós les branques? Per què la font salmeja amb més cristal·lina veu, i l'aigua del torrent salta ardida, en el codolar?

Què serà? Digueu-me, què . . . ?

Tothom ho sap! Tothom ho pregona amb el seu goig. A tots ha arribat la Bona Nova. La portem estergida en el rostre.

Els cors són els que parlen en aquesta Nit, Nit blanca, única, resplendent.

El cor de l'infant diu: — Jesús és nat; l'he vist en el pessebre.

I el cor del vell: — Es nostre Redemptor que ha nascut. Al.leluya!

I el cor del pobre i el del poderós i el de l'home senzill i el del savi: Al.leluya!
Al.leluya!

I el cor del bosc i el de l'aigua: — Al.leluya! Al.leluya! Al.leluya!

Perquè en aquesta Nit, Santa Nit, la del més formós miracle, tot es converteix en cor. Homes i pedres, aus i plantes. Tot esdevé un sol cor; gran, molt gran. I amb veu universal, única, inconfusible, crida, plora, riu: Al.leluya!

Xavier